

Főhajtás Barcaföldváron 2022.11.04.

Szerző Administrator
2022. november 08.
Utolsó frissítés 2022. november 08.

A nemzeti gyásznapon (november 4.) immár huszonharmadik alkalommal hajtottak fejet az egykori barcaföldvári haláltáborban elhunyt magyar és német foglyok utolsó tömegsírja fölé emelt emlékműnél, melyet Ungvári Barna András református lelkipásztor és Benkő Levente újságíró, történész kitartó bátorságának köszönhetően állítottak 2000-ben, illetve 2001-ben. Ebben az esztendőben mintegy hetvenötön rótták le kegyeletüket a román átállást követően (1944. augusztus 23) kizárólag nemzetiségük miatt idehurcoltak és az embertelen körülmények miatt életüket veszítették emléke előtt.

– Miért kell ártatlanok meghaljanak, emberek szenvedjenek, miért kell gyerekek időnap előtt elveszítsék szüleiket, szeretteiket – tette fel a mindenkori háborúkra vonatkozó, egyáltalán nem költői kérdést Kristály László Zsolt, a megemlékezés házigazdája szerepét hagyományosan betöltő hídvégi református gyülekezet lelkipásztora. – Talán azért, mert a rendelkezésünkre álló időben többet próbálunk megragadni magunknak, mint amennyi nekünk kirendeltetett. És az örökös békétlenségtől és háborúskodástól csak akkor tudunk megszabadulni, ha ott, ahol élünk, ahová rendelték minket, folyamatosan próbálunk valamit tenni annak érdekében, hogy szomszéd a szomszédoddal, ember az emberrel, egyik nép a másik néppel valahogy közös nevezőre jusson – vélekedett. Ungvári Barna András, Isten egykor hídvégi és jó ideje uzoni szolgája felidézvén a múltat, rámutatott, hogy a román hadsereg sepsiszentgyörgyi (1944. szeptember 8.) és csíkszeredai (1944. szeptember 11.) bevonulása után szinte azonnal elkezdődött a német és magyar nemzetiségű férfiak internálása. Ennek jogi alapját a szeptember 12-én aláírt szovjet–román fegyverszüneti egyezmény teremtette meg. A lelkipásztor szerint minden háború lehetőséget ad a gonoszság tobzódásának, és ennek következményei leginkább az egyszerű embereket sújtják. Így volt ez a barcaföldvári gyűjtőtáborba hurcoltak esetében is, akiknek a szenvedéseit ezúttal Máthé Ödön csernátoni születésű, étfalva-zoltáni túlélő visszaemlékezése részleges felolvasásával érzékeltette. Kádár József zalánpataki túlélő vallomásából a Földvárra hurcoltatás leírását idézte. Andrási Benedek brassói unitárius lelkipásztor a barcaföldvári és hasonló táborokban elhunytak lelki üdvéért, valamint a szomszédságunkban dúló háború mielőbbi befejezéséért fohászkodott.

Bencze Nimród krizbai evangélikus lelkész imáját és Erdő Imola brassói unitárius lelkipásztor áldáskérését követően Kirsch Gábor Ferenc, Brassó megyei RMDSZ-elnök szólott az egybegyűltekhez. – Nem nevelhetünk bátor, szabadságszerető ifjakat anélkül, hogy le ne rónánk kegyeletünket vértanúink előtt – figyelmeztetett a politikus. A megemlékezésen idén is részt vett a barcaföldvári gyűjtőtábor és az itt raboskodottak történetének kutatója, Benkő Levente történész is. Többek között felidézte, hogy Dél-Erdélyben már augusztus 25-én nekifogtak a magyar és német ajkú értelmiségi férfiak, előljárók, vállalkozók letartóztatásának és a Zsilvásárhelyi (Țirgu Jiu) internálótáborba hurcolásának. Észak-Erdély elfoglalásával pedig ez a sors várt az itteniekre is. A magánszemélyek és politikusok mellett, a háromszéki és hétfalusi vitézi rendek képviselőinek részvételével lezajlott, méltóságteljes ünnepség koszorúzással és a himnuszaink közös eléneklésével ért véget. Bedő Zoltán